

[Melchior.]

Til udtalelser fra nogle oliepolitikeres side om, at Danmark fortsat hører til i en eller anden kategori 2, kan vi formentlig kun sige nå. Vi har her i dette hus i januar modtaget det ægyptiske parlaments vicepræsident på upåklagelig vis; dette har han også selv givet udtryk for; vor udenrigsminister har med prinselig og anden fornem ledsagelse nyligen aflagt besøg i Saudi-Arabien, så vi skylder vist ikke noget på hæflighedskontoen. Vore sjæle er hverken til salg eller til dissektion. Danmarks holdning bør ikke give olieministrene fordøjelsesbesvær, for så kan det jo bare være, at de trænger til en skefuld amerikansk olie, således som det i øjeblikket ser ud til at de er ved at indtage det.

Jeg er tilbøjelig til at give den lederartikel i Information fra i går ret, som mener, at man fra visse arabiske sider har haft brug for over for den hjemlige opinion at øve nogen kritik mod lande i Europa for så meget lettere at kunne totalhæve blokaden over for USA, og det kan vi jo kun ønske til lykke med.

Udviklingen af samarbejde og institutioner i EF er i afvigte vinter ikke forløbet med stormskridt. Det er der nogle der hører over, andre er temmelig betænkelige. I vort parti mener vi, at man skal tage det afslappet. Vist har det da været usædvanlige og besværlige måneder — vi har jo kørt langsommere på en række områder — men EF er sundt i sit grundlag og sundt nok til at tåle såvel denne som andre delvise pauser. Der er ingen mening i at tale om krise. Vi her i landet ved da bedst fra udviklingen af det nordiske samarbejde, hvor besværligt det kan være at koordinere samarbejdet, selv når der er tale om broderfolk med en lang række givne forståelsespunkter. Derfor kan vi troligt stå ved, at vi er på den rigtige vej.

Hvad de udenrigspolitiske konsultationer i EF, som hr. Stinus nævnte med tydeligt ubehag, vil udvikle sig til, kan vi også trygt

afvente. End ikke glosen Europahær kan få os til at bæve; sådan set har vi jo netop en Europahær allerede i dag, kun med tilføjelse af den styrkelse, der følger af USAs deltagelse via NATO.

Til dem, som ser forventningsfuldt hen til en eventuel engelsk udtræden af EF, vil jeg gerne have lov at sige, at noget må halte et sted. Sagde de pågældende ikke forud for folkeafstemningen, at udtræden var en umulighed? Jo, der blev både lagt krans og drukkert en del gravøl. Men nu tror de samme personer altså, at man temmelig nemt kan melde sig ud; ja men så tag det dog bare roligt, så må I i hvert fald have taget fejl før.

Jeg anser det for utænkeligt, at England vil ønske at træde ud. Hr. K. B. Andersen har om dette i sin tale tidligere i debatten citeret den engelske udenrigsministers udtalelser forleden. Men for at hindre enhver tvivl skal det være sagt, at vort parti ikke ville betragte denne teoretiske engelske — eller selv hvis den blev praktisk — udtræden som anledning til at ændre ved det danske medlemskab af EF.

Så længe vi lever, som har oplevet Tysklands fornedrelse, skal det ved en lejlighed som denne altid huskes, hvilken vidunderlig udvikling der er foregået med dette land og med vort naboforhold til det.

De specielle problemer, som naboskabet giver anledning til nærmere at kommentere, vil vort gruppemedlem valgt i Sønderjylland, hr. Jes Schmidt, senere selv tage ordet for at omtale. Jeg skal kun bede også udenrigsministeren om at deltage i overvejelser af, at den danske valglov kan blive rettet således, at det tyske mindretal sikres en nemmere adgang til repræsentation her i tinget, end tilfældet er nu. Jeg skal herom henviser til den debat, der blev ført i folkettinget i januar under behandlingen af et lovforslag om ophævelse af spærrereglen.

Vore nordiske naboer, som vi har så meget tilfælles med, og som vi vel efterhånden bliver land- eller brofaste med, føler vi kun